

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

52

NEDERLAND Cts

32 KLEUR-BLADZIJDEN

In dit nummer :

De nieuwe avonturen van POM en TEDDY ir.

HET GEHEIM VAN BALIBACH

en ons volledig tekenverhaal

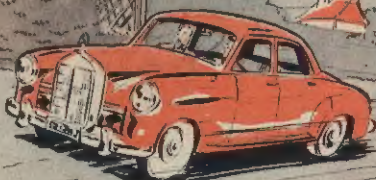
RUDOLF DIESEL

RUDOLF DIESEL

ons volledig verhaal door D. ATTANASIO

OVERAL ziet men thans Diesel-personenwagens rijden...

Toen werd te Parijs, in een gezin van Duitse ambachtslieden, de kleine Rudolf Diesel geboren.

Van jongsaf werd Rudolf door zijn vader ingewijd in de geheimen van de techniek...

Rudolf is een zeer schrandere jongen, en in een minimum van tijd heeft hij zijn studies aan de handelschool van Augsburg in Duitsland suksesvol beeindigd.

TE München verwerft Rudolf Diesel zijn technisch diploma op de leeftijd van amper twintig jaar, wat een echt rekord betekent. Rudolf wordt in het openbaar gelukgewenst door al de professoren van de technische universiteit. Daarna gaat de jongeman op zoek naar een betrekking.

Ja, dat is hij inderdaad. Hij heeft zich in het hoofd gestoken machines te bouwen en te verkopen die ijs kunnen maken...
En waarom niet ?...

Diezelfde avond...
Mijne heren, de beste stoommachine bezorgt ons slechts 10 % meer warmteenergie dan de steenkolen. De ervaring leert ons dus, dat het gebruik van stoomdrijfkracht...

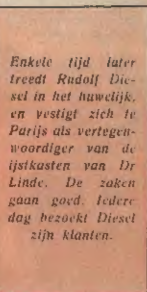

Diesel luistert met de grootste aandacht...
...voortvloeit uit een vals principe. Wij zouden de energie rechtstreeks moeten kunnen aanwenden, maar hoe ? Dàt is het probleem !

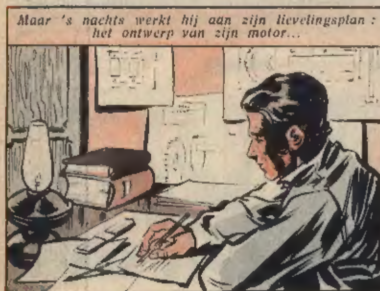

Wat is dat voor een voorwerp dat daar op tafel ligt, en op een stopselpistooltje gelijkt ?...
Ik geloof dat het een vuurslag is, gebouwd naar een van de ideeën van de professor.

Na de voordracht vraagt Rudolf Diesel een onderhoud aan met doktor Linde.
Herr Doktor, ik zou uw ijskasten willen verkopen in Frankrijk.
Uw naam is mij opgevallen in het verslag van de laatste zitting van het universitair comité, mijnheer Diesel. Ik aanvaard graag uw verzoek !

Ekskuseer mijn nieuwsgierigheid, Herr Doktor, maar zou ik eens een oogslag mogen werpen op uw vuurslag ?
Ja zeker...

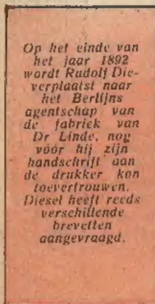

Kijk, in dit toestelletje perst een zuiger de lucht samen, en deze door samenpersing verwarmde lucht, ontsteekt een kleine lont...
Zozo !... Misschien is dat reeds een aanwijzing voor het rechtstreeks aanwenden van de energie ?

Enkele tijd later treedt Rudolf Diesel in het huwelijk, en vestigt zich te Parijs als vertegenwoordiger van de ijskasten van Dr Linde. De zaken gaan goed. Iedere dag bezoekt Diesel zijn klanten.

Maar 's nachts werkt hij aan zijn lievelingsplan : het ontwerp van zijn motor...

Soms vindt zijn vrouw hem 's morgens ingeslapen op zijn bureau...
Maar Rudolf toch !
Ekskuseer, de slaap heeft mij weer overvallen !

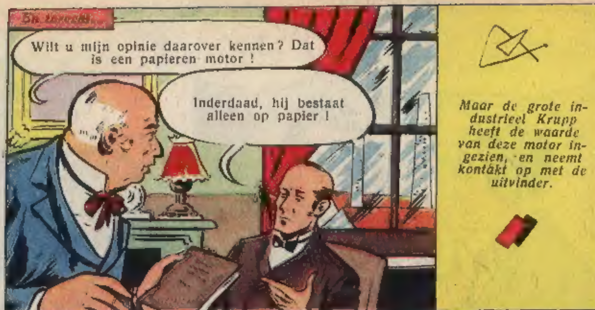

Zijn plannen en tekeningen worden
Weldra zal ik er mee klaar zijn. Ieder onderdeel moet nauwkeurig berekend en getekend worden !...

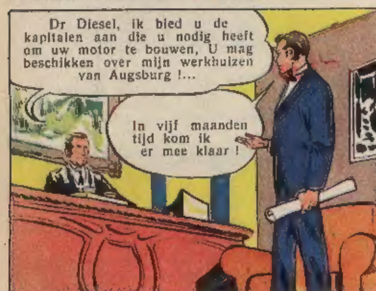

Op het einde van het jaar 1892 wordt Rudolf Diesel verplaatst naar het Berlijns agentschap van de fabriek van Dr Linde, nog vóór hij zijn handschrift aan de drukker kon toevertrouwen. Diesel heeft reeds verschillende brevetten aangevraagd.

In januari 1893 wordt zijn werk eindelijk gepubliceerd onder de titel « Teorie en konstruktie van een rationele termische motor ».

Rudolf, ik heb je boek gelezen. Je bent een geniale kerel !...
Dank u, professor Linde, maar er is iets wat mij ongerust maakt : er zijn slechts een twintigtal mensen op de wereld, die, zoals u, de draagwijdte van mijn uitvinding kunnen waarderen...
2

Dat is jammer genoeg zo, mijn beste vriend. Je mag je verwachten aan heel wat onverschilligheid, en zelfs aan spotternij !
Daar verwacht ik mij inderdaad aan !

En terecht...
Wilt u mijn opinie daarover kennen? Dat is een papieren motor !
Inderdaad, hij bestaat alleen op papier !
Maar de grote industrieel Krupp heeft de waarde van deze motor ingezien, en neemt kontakt op met de uitvinder.

Dr Diesel, ik bied u de kapitalen aan die u nodig heeft om uw motor te bouwen, U mag beschikken over mijn werkhuizen van Augsburg !...
In vijf maanden tijd kom ik er mee klaar !

Diesel werkt zonder verpozen, en in augustus 1893...
Alles is klaar, mijnheer ! Wij kunnen met de eerste proefnemingen beginnen !
Ik ben waarlijk ongeduldig om het resultaat te bewonderen. Morgenvroeg kom ik naar uw werkhuis !

Enkele uren later...
Zoals u ziet, is er een speciale aandrijving nodig...

Hij draait dus nog zonder brandstof ?
Ja, de zuiger werd aangedreven door dit vliegwiel. Ik moet alleen maar een hefboom overhalen om de brandstof in de cylinder te laten stromen.

Zou ik eerst de omgeving mogen laten ontruimen, want men weet nooit wat er kan gebeuren. Ik blijf hier liever alleen !

Het beslissend ogenblik is aangebroken. Rudolf Diesel haalt de hefboom over...

De gevaporiseerde brandstof komt in de cylinder terecht, waar de lucht een warmte van 500 graden heeft...

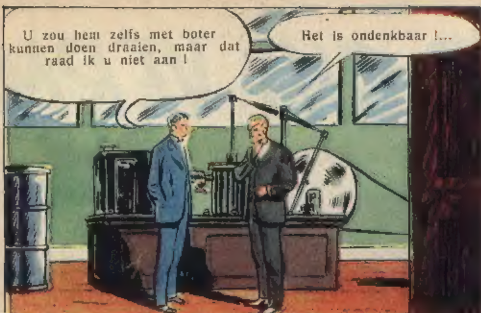

Plotseling...

Diesel is op wonderbare wijze aan de dood ontsnapt. Al wie zich in de omgeving bevond, komt naar hem gelopen...
U is gekwetst, doktor ?
Gekwetst ? Maar ik ben gek... gek van vreugde !

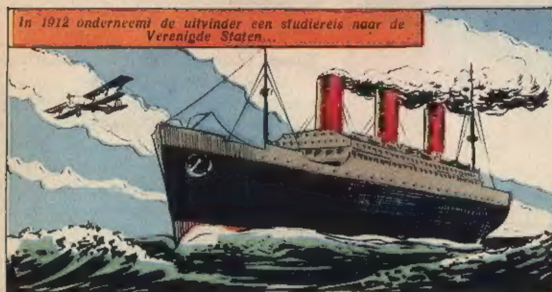

Maar nochtans, het dunkt mij...
U meent misschien dat er daar geen reden toe is ?... Vergis u niet, deze ontploffing bewijst dat ik gelijk had...

De brandstof is tot ontploffing gekomen toen ze in kontakt kwam met de hete lucht ! Het komt er dus alleen op aan een sterkere en dikkere metalen cylinder te bouwen, die grotere weerstand kan bieden aan de ontploffingen !

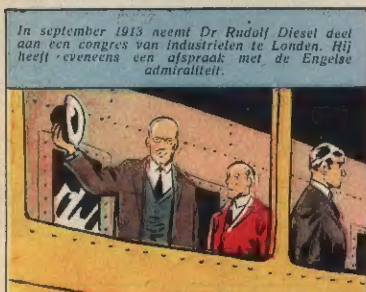

En Diesel bouwt een nieuwe motor met dewelke hij suksesrijk allerlei soorten brandstof kan gebruiken : palmolie, arachideolie, visolie. Zelfs verpulverde steenkolen, maar die verstoppen jammer genoeg de cydinder.
3

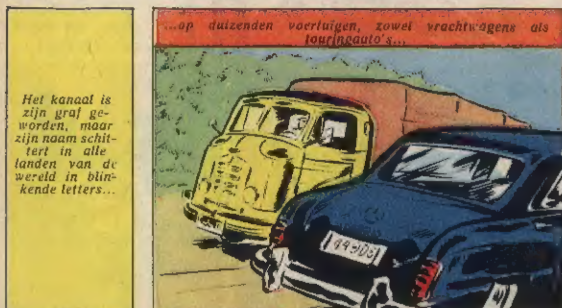

Het kanaal is zijn graf geworden, maar zijn naam schittert in alle landen van de wereld in blinkende letters...

Volgende week : EEN GENEESHEER WORDT ONTDEKKINGSREIZIGER

ONDER ONS VERMA

VANDAAG houd ik geen speech, vrienden, maar wens kort en goed vanwege de hele Kuifje's ploeg een zalig en gelukkig nieuwjaar aan jullie ouders, jullie leraars, jullie familie, jullie vrienden en aan jullie zelf.

Het nieuwe jaar zal mooier en beter zijn dan het vorige, indien wij dat willen, indien wij ons genoeg moeite geven, en ons niet gauw laten ontmoedigen.

Meen je dat het niet mogelijk is, het leven van iedere dag aangenamer te maken? En waarom niet? Met wilskracht en volharding is dat best te doen! Een zakenman, die met zijn armen gekruist op zijn stoel blijft zitten, zal geen schitterende zaken doen. Een student die zijn boeken niet opent, moet op geen diploma's rekenen. Een kunstenaar die liever lui is dan moe, zal evenmin roem noch eer verwerven.

« Help u zelf, zo helpe u God » zo zongen de Geuzen in hun hoogste nood, en zij triomfeerden. Inspanning wordt altijd vroeg of laat beloond!

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT DOOR:

Frans Vandenwijngaerden, Vesaliusstraat, 73, Leuven, zou graag willen korresponderen met jongens van twaalf à veertien jaar uit West Vlaanderen, die houden van reizen en lezen.

Robert Gvirtman, St-Jan Berchmans College, Genk (Limburg) is vijftien jaar en zou willen korresponderen in het Nederlands met Kuifjeslezers uit de Franse overzeese gebieden, Engelse kolonies, Spanje, Portugal, Indonesië, Nieuw Guinea, Nederlandse Antillen of Suriname. Robert interesseert zich speciaal voor postzegels en aardrijkskundige dokumentatie.

Walter Scheers, Wouwerstraat, 36, Hemiksem (Antwerpen) zou graag met een negerjongen van veertien à zestien jaar willen korresponderen in het Frans, Duits of Nederlands. Walter interesseert zich vooral voor postzegels en is zelf vijftien jaar oud.

WELKOM

Cornelius A.-A. Steeman, Lumeystraat, 19, Rotterdam C (Blijdorp) wordt hierbij hartelijk welkom geheten als klublid in onze grote Kuifje's familie!

ZEER LANG

Edward L'Hopital, van Woluwe, is ook een entousiast Kuifjeslezer, want hij schrijft mij op rijm: « Zo lang ik kan, trek ik met « Kuifje » mijn plan! »

Ik hoop dat Edward zeer lang zijn plan zal kunnen trekken, met « Kuifje » natuurlijk!

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

Geschiedenis zonder woorden.

REKENLES
— Jan, zegt moeder, je vindt in de zak van je broek een briefje van vijftig frank, twee briefjes van twintig frank en zeven muntstukjes van een frank. Hoeveel maakt dat ?
— Wel, antwoordt Jan zonder aarzelen, dat maakt dat ik mij van broek heb vergist.

MEERVOUD
— Wie kan er mij het meervoud geven van het woord « kind » ? vroeg de onderwijzeres.
Een klein stemmetje, achter in de klas, triomfeert :
— Het meervoud van kind, juffrouw, is : tweeling.!

DE OVERJAS
Mijnheer Jansens kiest stof voor het maken van een nieuwe overjas. Hij toont die aan zijn zoon en vraagt er zijn mening over. Jansens junior bekijkt de stof aandachtig, maar vooral langs de achterkant.
Vader doet hem dit opmerken, maar zoonlief antwoordt :
— Ja, dat weet ik wel, maar wat mij nu reeds interesseert is de achterkant, want ik weet toch dat wanneer je overjas zal afgedragen zijn, ik een pakje krijg uit de omgekeerde stof !...

HOE IS HET MOGELIJK ?
— Ik had nooit gedacht dat je studies zoveel geld zouden kosten, jongen.
Zoonlief : Ja, vader, en dan moet je weten dat ik nog niet eens erg veel studeer !

VOOR DE RECHTER
Rechter : Uw beroep ?
Beklaagde : Grafmaker, om U te dienen, mijnheer de rechter.

Rechter : Diefstal met inbraak. Dat kost u drie jaar gevangenisstraf. Hebt u daar nog iets aan toe te voegen ?
Beklaagde : Neen, mijnheer de rechter, het is zo al voldoende !

TE WARM !
Liesje had voor haar zesde verjaardag een ring gekregen van haar mama. Tijdens het feestje dat ter harer ere werd gegeven, was er echter niemand die de mooie ring opmerkte. Liesje vond dat erg jammer en ten slotte kon ze het niet meer uithouden, ze moest de mooie ring aan haar vriendinnetjes kunnen tonen.
Maar, hoe het aan boord leggen ? Plotseling meende Liesje dat ze het gevonden had, want ze riep :
— Mama, mag ik die ring uitdoen... ik heb te warm met een ring aan !

VERSTROOIDE PROFESSOR
Een professor in natuurkunde was erg verstrooid. Op zekere dag zei hij tot zijn leerlingen :
— Ik heb hier een kikvors met een eigenaardige vergroeiing aan de achterpoten.
De professor haalde een pakje uit z'n zak en daaruit kwamen... drie boterhammen. Hij bekeek ze en mompelde :
— Ik vraag me af wat ik dan heden morgen gegeten heb ?

Stab

— Soldaat Jansens, kapitein, met uw kop hete koffie.

DE TEST VAN DE WEEK :

VERGEVEN EN VERGETEN ?

WAT gedaan is, heeft geen keer. Men moet de bladzijde kunnen omdraaien, er niet meer aan denken en alleen dat behouden wat goed was. Dat is misschien een beetje veel gevraagd, maar mits een kleine inspanning is het wel mogelijk !

	Ja	Neen
1. — Ben je er van overtuigd dat het « oog voor oog, tand voor tand » tot niets goeds kan leiden ?	....	....
2. — Kan je vergeven en vergeten zonder een ogenblik te denken aan wraak ?	....	....
3. — Vergeet je het onrecht dat je werd aangedaan en de woorden die je kwetsten heel vlug ?	....	....
4. — Kan je na een vechtpartij je hand uitsteken en zeggen tot je rivaal : laat ons vrede sluiten en er niet meer over praten ?	....	....
5. — Je klasgenoot kopieerde zijn werk van het jouwe en behaalde toch een betere plaats. Kan je zwijgen tegenover de anderen alhoewel je je kameraad duchtig de les leest ?	....	....
6. — Je werd gestraft in de plaats van een klasgenoot. Deze biedt je — een beetje te laat — zijn verontschuldigingen aan. Gelukt het je hem te zeggen : « Vergeten wij dat » ?	....	....
7. — Indien hij je voorstelt naar de leraar te gaan om te zeggen, dat hij de schuldige is, antwoord je dan « Maar neen, één gestrafte dat volstaat ! Ik zal je straf wel maken ! » ?	....	....
8. — Help je een vriend van harte alhoewel deze vroeger slecht van je heeft verteld ?	....	....
9. — Wanneer een wildeman je in de tram ruw op zij duwt, ben je dan toch bereid op zijn ekskuus glimlachend te antwoorden : « Ho het is niets ! » ?	....	....
10. — Je vriend handelde werkelijk niet mooi tegenover je. Hij is zich daarvan bewust en heeft er spijt over. Wijs je hem niet af en bewaar je hem je vriendschap ?	....	....
Totaal . . .	....	....

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

... Hij is enig hofmaarschalk ! Zoudt u hem niet willen uitnodigen ?

Zeker, Hoogheid! Ik zal hem dadelijk opbellen !

Hoogheid, de vuureter aan het toestel !

Het Leven van
KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH — TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

PAUS Stephanus II, die een bondgenoot zoekt om tegen de Longobarden te vechten, kwam naar Neustrië om Pepijn de Korte tot koning van de Franken te kronen. Na de plechtigheid zegt Pepijn tot zijn zonen Karel en Karloman, dat een van beiden na zijn dood zal regeren en zij zich op een zware taak moeten voorbereiden. Karel en Karloman gaan op jacht. Karloman wil een beer vellen, maar hij wordt uit het zadel gelicht en valt op de grond...

(Wordt voortgezet.)

KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR R. Macherot

OP BEZOEK BIJ LIA TIMMERMANS

Wat zou een schrijfster liever doen dan... lezen ?

Op dit werktafeltje heeft ze al haar boeken geschreven.

HET is nu reeds meer dan tien jaar geleden dat ik ging aanbellen aan herenhuis n' 30 in de Felix De Heyderstraat te Lier. Een vriendelijke jonge dame kwam de deur openen, en vroeg wat ik wenste. Ik vertelde haar dat ik graag met Felix Timmermans, de grote Vlaamse letterkundige wou spreken. Dat zou zeer moeilijk zijn, antwoordde de jongedame me, die Felix Timmermans' oudste dochter bleek te zijn. Nadat ik als reden van mijn bezoek de uitnodiging tot medewerking aan « Kuifje », het nieuw Vlaams jeugdweekblad, had opgegeven, werd ik toch toegelaten in de huiskamer van de auteur van « Pallieter » en zoveel andere vrolijke en ernstige romans.

IK had er wel van gehoord dat Felix Timmermans ongesteld was, maar ik schrok toch, toen ik zag dat zijn gezinsleden zich gedwongen hadden gezien zijn bed naar beneden in de huiskamer te brengen.

— Meewerken aan een nieuw Vlaams jeugdweekblad, zo zei hij, dat zou ik nog wel graag doen, maar daar ben ik al te ziek voor. Weet gij, jonge heer, dat mijn oudste dochter Lia ook goed kan vertellen, en dat Tonet knap kan tekenen ? Laat hen meewerken ! Dat zal hen genoegen doen, en ik zal ze nog wel een handje toesteken...

En zo komt het dat Lia Timmermans in « Kuifje » een hele reeks vertelsels heeft gepubliceerd, die door haar zuster Tonet werden geïllustreerd. En zo was het ook gans natuurlijk dat Gommaar Timmermans zijn eerste goede pennevruchten in ons blad heeft laten afdrukken.

Enkele maanden na dit bezoek overleed de schrijver van « Het Kindeke Jezus in Vlaanderen ». Dat zal nu binnen enkele weken tien jaar geleden zijn. We hopen van harte dat Felix Timmermans, ter gelegenheid van deze verjaardag in Noord en Zuid en overal elders waar hij dikke vrienden en entoesiaste lezers telde, waardig zal herdacht worden. Naar het schijnt zal men volgend jaar zijn boek « Anne-Marie » in Vlaanderen zelf verfilmen. En aan « Pallieter » wordt ook een film gewijd. Sinds de dood van haar vader, en de publicatie van haar eerste verhaaltjes in « Kuifje », heeft Lia Timmermans in de letterkundige wereld naam gemaakt. Het boek dat zij aan de gedachtenis van haar vader wijdde « Mijn Vader », was een revelatie. Het bevat ontroerende bladzijden. Ernest Claes, die een van de dikste vrienden van de Fee is geweest, noemt het zonder aarzelen het beste van al de boeken die reeds over Timmermans werden geschreven. Nadien verschenen nog een drietal werken van Lia : een jeugdboek « Het Klein Boek van Martha » en de roman « De Ridder en zijn Gade », die door de kritiek als een goede roman werd geprezen, en bewijst dat Lia Timmermans in de letterkundige wereld haar laatste woord nog niet heeft geschreven.

Toen ik haar enkele weken geleden te Oostende ging opzoeken, vertelde ze me dat ze nog verschillende andere handschriften in haar lade heeft. Na « De Ridder en zijn Gade », zijn wij waarlijk benieuwd om deze nieuwe boeken van Felix Timmermans' oudste dochter te lezen.

Lia houdt de nagedachtenis van haar vader niet alleen in ere door boeken te schrijven die hem waardig zijn, ze houdt in Vlaanderen en Holland, en eveneens buiten de Nederlanden, in Duitsland, en Zwitserland, voordrachten over haar lievelingstema, waarover ze niet uitgepraat raakt : Mijn Vader. Wie reeds een van die voordrachten heeft bijgewoond, weet dat Lia bijna even vlot, sappig en gemoedelijk kan vertellen als haar betreurde vader. Wanneer men met gesloten ogen naar haar luistert, krijgt men soms de indruk dat de Fee weer levend is geworden !

In het statige herenhuis in de Jozef II straat te Oostende vernam ik dat Lia, die aan de Leuvense universiteit het licenciaat in de kunstgeschiedenis heeft behaald, tans ook les geeft in kunst en letteren in de hoogste klassen van een Oostendse middelbare meisjesschool. Na haar cursus trekt ze zich terug in haar gezellige woning, die ze zeer smaakvol heeft versierd, en waar men aan de wanden verschillende schilderijtjes in zeer levendige en vrolijke kleuren van haar vader en van Tonet ontdekt. (Haar zus Tonet, die verschillende van haar boeken en verhalen heeft geïllustreerd, trad voor enkele jaren in het huwelijk met een Zuid-Afrikaanse arts, wiens praktijk in volle broesse ligt.) Zowel in haar voordrachten als in haar gesprekken, bewijst Lia een even sterke zin voor sappige anecdoten te bezitten als haar vader. Zo vertelde ze me dat er op zekere dag onverwachts gebeld werd, toen ze met haar zuster Clara « coiffeur » aan 't spelen was. Lia ging opendoen en eer ze iets had kunnen zeggen, stond er een handelsreiziger met een grote zware koffer in haar huiskamer. De man liet haar geen gelegenheid om een woordeke te placeren, en begon zijn waar, warme knielappen tegen rheumatiek, aan te prijzen. In de loop van zijn betoog, sprak hij voortdurend over haar « meester ». Lia vondt dat nogal vreemd, maar de slotzin bracht de verklaring : « Wel, mevrouw, ik hoop dat u nu zeker wel een dozijn van deze uitstekende knielappen zal bestellen voor uw meester, eerwaarde heer Aspeslagh ».

Toen proeste Lia het uit van het lachen.

— Maar, mijnheer zei ze tot de onthutste verkoper, « eerwaarde » heer Aspeslagh is mijn man.

De handelsreiziger stamelde enkele onsamenhangende woorden, en toen schoot het Lia te binnen dat de vorige huurder van de woning een op rust gesteld priester was. De man met de koffer had Lia waarschijnlijk (ten gevolge van de « papilotten » in haar haar) voor de meid van mijnheer pastoor genomen...

Na deze plezante anecdote, heb ik van Lia Timmermans afscheid genomen en haar de verzekering gegeven dat onze lezers met veel belangstelling uitzien naar haar nieuwe werken.

JOHAN DE BRABANDER

3 KONINGEN

TER gelegenheid van Kerstmis brachten de jeugduitzendingen van de Duitse televisie een prachtig silhouettenprogramma, waarvan wij hierbij enkele scènes afdrukken. Het waren geen dode silhouetten, die voor het scherm kwamen, maar er zat leven en beweging in. een kleine werkfoto van de repetitie van de uit-
Hiernaast geven wij zending. De dame in het midden van de foto is de auteur van het programma en de heer rechts boven is Udo Langhoff, de chef van de jeugdprogramma's.

1956 jaar geleden te Betlehem in Palestina...

De wrede koning Herodes dwong de Heilige Familie te vluchten....

Drie Wijzen uit het Oosten kwamen over berg en dal naar Betlehem.

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

MIJN BESTE WENSEN VOOR HET NIEUWE JAAR

BIJ het begin van een nieuw jaar wil de traditie dat wij elkaar de beste wensen toesturen. Ik wens jullie voor het jaar 1957 allereerst een goede gezondheid. Ik weet het, ik deed dit ook bij het begin van 1956, maar thans, geloof me vrij, nog met meer warmte en meer sympatie voor alle jonge lezers.

Ik dank hen van harte voor de brieven, welke ze mij schrijven, en ik dank ook diegenen die mij de hand kwamen drukken, omdat zij, zo vertelden ze mij, mij herkend hadden door iedere week mijn foto te zien in « Kuifje ».

★

WIJ mogen de sportliefhebbers niet vergeten. Zij vormen een grote en sympatieke familie. Hoe mooi zou het wezen, indien alle hangende zaken en alles wat de vrede stoort tussen de naties kon geregeld worden in een sportstadion.

Inderdaad, het zijn alleen de atleten die, van waar ze ook komen en hoe ze ook over politiek mogen denken, alles vergeten wanneer ze het stadion betreden en sportief met elkaar om de eerste plaats, om de beste prestatie kampen. Na de afloop drukken de overwonnenen de overwinnaars de hand en de zaak is beslecht.

Al onze atleten, al onze renners, al onze voetballers hebben recht op onze sympatie, en ook op onze steun!

★

MIJN beste nieuwjaarswensen gaan ook naar onze Minister van Gezondheid, het Belgisch comité en de leden van alle sportorganisaties van boven en beneden de Moerdijk. Ik wens hen toe veel jonge krachten te vinden, die kunnen opgeleid worden om puike ploegen te vormen voor de volgende Olympische Spelen (1960) te Rome.

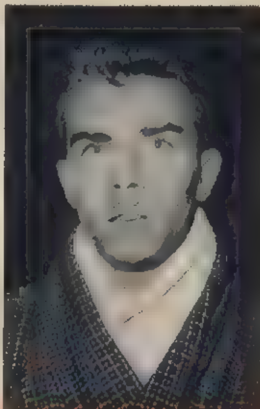
En, beste vrienden, wat zou ik de Rode Duivels zoal wensen? Veel doelpunten? Beslist! Hun oogst was eerder mager, ik wens hen voor het volgend jaar meer geluk. Ik hoop dat zij hun reis naar Zweden voor 1958, om er deel te nemen aan het wereldkampioenschap, zullen verdienen. Daarvoor zouden zij Frankrijk moeten verslaan te Brussel en zich ernstig moeten trainen om te kunnen spelen op besneeuwde terreinen, want die wachten hen beslist in IJsland.

Onze boksers wens ik overwinningen en vooral een knapper spel. Dit zou de boksliefhebbers van ons land beslist genoegen doen. Onze zwemmers en zwemsters, onze basketbalspelers veel geluk en voorspoed.

Onze renners hebben zich in het afgelopen jaar onderscheiden. Overal in alle wedrennen en op alle wegen waren zij de uitblinkers. Wij kregen zelfs een wereldkampioen: Rik Van Steenbergen. Wat ik hen toewens is de gele trui, de gele trui van de Ronde van Frankrijk. Indien Brankaert zich speciaal oefent en zijn uiterste best doet, kan hij beslist de grote overwinnaar worden.

★

IK kan dit briefje niet besluiten zonder te denken aan diegenen die ons te vroeg verlieten. Je hebt het geraden, ik denk o.m. aan Stan Ockers, die onze kleuren zo dikwijls en met sukses verdedigde. Wij vergeten hem niet!...

Pierre Cosemijns is opnieuw in het bezit van zijn titel « kampioen van België in de kategorie haangewicht ». Hij overwon Alex Bollaert door technisch knock-out.

HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met

Madrid... In een straat ziet men nog een oude reclame van het cirkus Tockburger...

PAPELERI

Enkele jongens lopen er al spelend voorbij. De eerste scheurt een hoek van de affiche, de andere volgt zijn voorbeeld...

En zo verdwijnt de reclame bijna helemaal...

Niet ver van daar in een voorstad van Madrid heeft het cirkus zijn winterkwartier opgeslagen. Na een moeilijke reis door India (1) moest het materiaal degelijk nagezien en hersteld worden.

In een tent zijn twee smeden druk aan het werk...

Een beetje verder zetten de schilders de wagens in de verf...

Anderen herstellen geduldig het zeil van de grote tent...

Tockburger zit in zijn bureau en leest de brieven die zo juist gebracht werden.

Ha, dat ontwerp voor een nieuwe affiche is helemaal niet kwaad...

En rekeningen... Lieve hemel, wat is hier alles duur!

Haha! En een kaart van Teddy!

Beste mijnheer Tockburger,
Wij schrijven u van uit Cordova op de oevers van de Guadalquivir. Wanneer u deze kaart krijgt heeft de trein ons echter reeds in Malaga afgezet. Van daar nemen wij de bus naar Mulahacen. Wij trekken te voet door de Sierra Nevada om Granada te bereiken. Het weer is prachtig, wij hebben werkelijk een mooie vakantie!...
Wij hopen dat in het cirkus alles gaat zoals u het wenst.
De hartelijkste groeten van ons allemaal...
Teddy Maggy Puck Tarass
N.B. Puck maakte kennis met de "Manzanilla". Daar het erg warm is en hij niets anders meer drinkt dan Manzanilla, hebben wij soms moeilijkheden met hem.

Ha! Ha! Ha! Die vermaken zich kostelijk! Zij hebben het trouwens dubbel en dwars verdiend... Die duivelse Puck toch!...

Onze vrienden vinden wij terug op het terras van een landelijke herberg. Alle voorbijgangers blijven staan om Tarass, de reus, en Puck, de dwerg, rustig te kunnen opnemen. Teddy is in gesprek met de herbergier...

Als wij zo door de Sierra trekken, hoeveel tijd hebben wij dan nodig om Granada te bereiken?

LA S

(1) Zie "De Zwarte Talisman"

N BALIBACH

tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

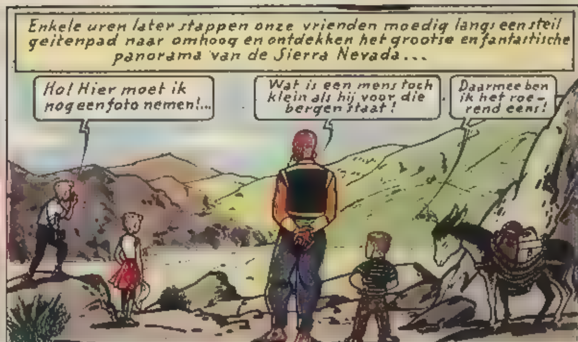

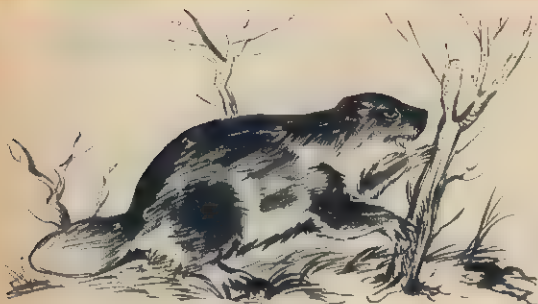

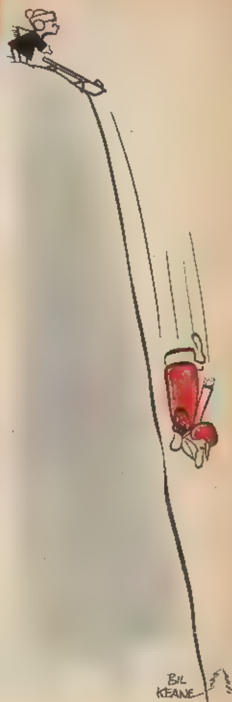

DE DIJKENBOUWERS

DE Hollanders zijn een volk van taaie, knappe dijkenbouwers. Bij de dieren wordt deze plaats ingenomen door de bevers. Zij werken en wroeten heel hun leven en zijn ze klaar met een dam of met een burcht, dan inspecteren zij hun werk onophoudelijk en hebben er steeds iets aan op te kalefateren, te verbeteren of te vergroten. Men moet de bevers zoeken in landen met uitgestrekte wouden en moerassen, zoals bv. in Noord-Amerika. Hier vindt men reusachtige beverburchten, opgericht uit boomstammen en een vlechtwerk van takken, leem en zand. De muren zijn dik en stevig en, al naar gelang de stroomsterkte van het water, gebruiken de bevers dikke of dunne boomstammen. Daar de waterstand van een rivier of beek wisselt met het jaargetijde — in de zomer is het waterpeil laag en in de herfst en de lente hoog — maken de bevers een dam of dijk dwars door de rivier. In een woud van Noord-Amerika heeft men zo 50 dammen ontdekt zó stevig en fijn afgewerkt, dat men zou zweren dat ze door mensenhanden gebouwd werden. Er zijn dammen of dijken van 150 tot 200 meter lang, 2 tot 3 meter hoog, aan de basis van 4 tot [illegible] meter breed en aan de oppervlakte nog 1 à [illegible] meter. Ze bestaan uit palen van 1 tot 2 meter lang en een mansarm dik, die aan de ene kant in de bodem van de rivier geheid worden en aan de andere kant boven het water uitsteken. Die palen, op de gewenste lengte en breedte naast elkaar gezet, worden onderling verbonden met een stevig vlechtwerk van riet en leem. Een bever kan een boomstam van 8 cm dikte in vijf minuten doorknagen ! De inkervingen in de boomstam zijn zo glad en scherp alsof ze met een stalen voorwerp gemaakt werden. In één nacht kan een beverkolonie (ze hoeft niet eens groot te zijn) 186 boomstammen van 2 tot 3 meter lang en van 8 tot 11 cm dik in het water slepen !

— Hé, papa, de slede !

Zet je aan tafel en speel met ons mee

DIT is een spelletje dat prof. Ricardo voor jullie uit de mouw schudt. De lange winteravonden zijn daar en 's avonds als je uit school komt, is het reeds te donker om nog een flinke match voetbal te spelen. Wanneer je met je huiswerk en je lessen klaar bent, neem je papier en potlood...

EERST en vooral moet je een woord zoeken dat tamelijk lang is, b.v. **hefschroefvliegtuig.** Nu maak je uit dit woord zoveel woorden als enigszins mogelijk is. Op de lengte van de woorden komt het niet aan, maar ieder woord moet bestaan en een betekenis hebben. Hier zie je al dadelijk hef-schroef-vliegtuig. Er zijn er nog vele andere. Wie het meeste woorden vindt, heeft natuurlijk gewonnen. Je kan het spel wat moeilijker maken door de tijd te bepalen, b.v. 5 min. of 10 min.

Nog een ander spelletje in hetzelfde genre. Een van de deelnemers zegt een letter, om het even welke. Met deze letter moeten alle deelnemers aan het spel nu zoveel mogelijk woorden vormen en opschrijven. Let wel op dat de tijd hier juist afgemeten wordt. De tweede deelnemer zegt een letter en iedereen schrijft weer een reeks woorden die beginnen met die bepaalde letter. Alle woorden moeten een zin hebben en ieder woord moet uit ten minste twee letters bestaan. Dan is het de beurt aan de derde deelnemer, enz. Wie het grootste aantal woorden kan vormen, heeft gewonnen en verdient een stuk chocolade ! Zouden wij hier nog moeten aan toevoegen dat alle woorden juist moeten geschreven worden ? Let dus ook op de spelling ! Het is een boeiend en tamelijk moeilijk spelletje, waarmee je je dikwijls aangenaam kan bezig houden.

— Als we dan toch met een ijsberg moeten varen, kunnen we hem ten minste een behoorlijk uitzicht geven !

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

OPERATIE WAAGHALS

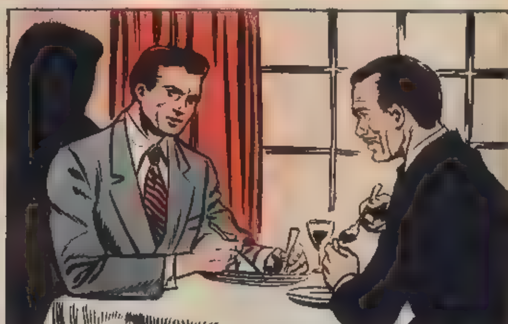

Hilary en Ken Dolan trachten de grens te bereiken. Zij stoppen echter onderweg in een landelijke herberg om iets te eten. De radio geeft het bericht door, dat de politie Ken Dolan opspoort...

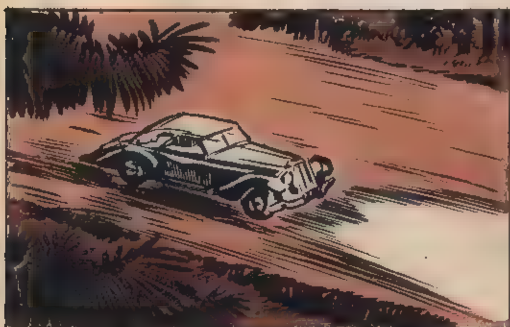
HET RADIOBERICHT

(31) DOE zoals ik, fluisterde Hilary zijn gezel toe, doe alsof je je goed amuseert. Men bekijkt ons. Vergeet niet dat men tot op dit ogenblik slechts één man zoekt. Wij zijn met tweeën, dus bestaat er weinig kans dat wij speciaal de aandacht opwekken. » Ken moest zich geweldig inspannen om te doen wat van hem gevraagd werd. Plotseling schoot hij in een lach alsof zijn vriend hem een kostelijke mop had verteld. Intussen speelde de radio weer lustige deuntjes...

(32) DE baas achter de spoelbank spoelde glazen. De drie klanten die een ogenblik hadden opgekeken toen het bericht werd uitgezonden, besteedden opnieuw al hun aandacht aan hun eten. De kellnerin was in de keuken verdwenen. Toen zij na een ogenblik terugkwam, diende zij het avondmaal op van onze vrienden. Hilary had werkelijk grote honger en hapte gretig toe. Ken moest moeite doen om iets door de keel te krijgen. Het speciaal radiobericht lag hem hem nog zeer zwaar op de maag...

(33) WIJ betalen en rijden voort, zei Hilary terwijl hij zijn leeg bord weg schoof. Hoe meer afstand er tussen Wenen en ons ligt, des te beter! » Dolan knikte bevestigend en was het er reeds lang mee eens dat Hilary, die meer ervaring bezat dan hij, heel de zaak zou in handen nemen. Enkele minuten later zoefde de Mercedes in de richting van Mürzuschlag. « Goed maar dat ik vol getankt heb alvorens te vertrekken, zei Hilary. Wij hebben genoeg benzine om de grens te bereiken.

(34) MAAR helaas, zij waren nauwelijks voorbij de kleine stad Gloggnitz, toen zij op een kilometer afstand te midden van de weg een barrikade ontdekten. Twee politieagenten stonden voor de versperring en zwaaiden een grote lantaarn. « Verduiveld! » bromde Hilary tussen de tanden en hij remde brutaal. Dolan had zich instinktmatig voorover gebogen, in de hoop links of rechts een kleine zijweg te ontdekken, waar langs zij zouden kunnen vluchten.

(35) ER was geen weg. Zo ver het licht van hun koplampen droeg, zagen ze niets anders dan een effen, rechte steenweg. Zij moesten op staande voet een beslissing nemen. Hilary aarzelde geen ogenblik. Hij stopte, doofde de koplampen en zei : « Stap vlug uit, Ken. Haast je! » Hij sprong zelf ook uit zijn wagen, liep er omheen en vervoegde Ken op zij van de weg. « Wij moeten vluchten, dat is onze enige kans, fluisterde hij terwijl hij z'n vriend bij de arm greep en meetrok.

(36) ZIJ liepen als gekken dwars door de velden en bleven pas staan toen zij meenden dat zij buiten de draagwijdte van de schijnwerpers van de politie waren. « Wat gaan wij nu doen? vroeg Ken, die helemaal buiten adem was. Zonder wagen zullen wij niet ver geraken! » — « Wij hebben onze benen, antwoordde Hilary. Ik heb een kaart en een kompas meegenomen, wij zullen ons kunnen oriënteren. Wij varen nu in hetzelfde schuitje, ze hebben het nummer van mijn wagen, dat staat vast. Ze zoeken mij dus ook... »

PASPOO

VERHAAL VAN YVES DUVAL

DIT verhaal speelt zich af een goede vijftig jaar geleden in het hartje van Equatoriaal Afrika, toen nog een bijna onbekende en zeer gevaarlijke streek. Slechts missionarissen en dokters waagden zich ten zuiden van de Ogooeestroom. Dit ontoegankelijk land had de jonge dokter Renaat Martens uitgekozen om zijn menslievend werk te verrichten.

NIET ver van de missie van pater Bruckner had hij een klein ziekenhuis gebouwd. Zowel de dokter als de missionaris waren met de edelste gevoelens bezield en zij deden alles wat zij konden voor het welzijn van de inlandse bevolking. Het was echter heel moeilijk het vertrouwen van deze mensen te winnen. Bijna in alle dorpen werd de tovenaar nog aanzien als de heer en de meester, als een god. De zieken werden niet naar de blanke dokter gebracht, maar naar de tovenaar.

Op zekere dag kwam Renaat Martens naar het dorpje Zobangi. Men duldde hem daar slechts, omdat hij aan iedereen enkele handvollen zout uitdeelde. Plotseling werd de aandacht van de jonge dokter gevestigd op een vreemd schouwspel. Uitgestrekt op de grond lag een jonge neger van een jaar of twintig, die kronkelde van pijn. Naast hem verschillende potjes waaruit rook opsteeg. De tovenaar, met een vreselijk masker voor het gelaat, sprong voortdurend over de zieke heen, sloeg daarbij met de armen en stootte rauwe kreten uit. De dokter naderde de zieke en bevoelde even de buik.

— Die man heeft een beklemde ingewandsbreuk, zei hij. Grote tovenaar, die dampen en je luide kreten zullen hier niets uitrichten. Indien ik die man niet onmiddellijk opereer, sterft hij.

— M'wanga ! M'wanga rikadee ! Ga weg, blanke tovenaar ! Als Moango moet sterven, is dit omdat de goden er aldus over beslist hebben !

— Dwaasheid ! Laat mij toe mijn toverkunsten eens te beproeven. Ik bezit een flesje met een magisch vocht dat slaap verwekt, en een mes dat het kwaad binnenin het lichaam uitsnijdt. Toe, laat mij het beproeven.

De zieke was de zoon van het oude dorpshoofd. Deze laatste luisterde nieuwsgierig naar de woorden van de Blanke en zich tot de tovenaar wendend, sprak hij :

— Wat denkt mijn broeder Matoezee daarvan ?

— De blanke tovenaar kan je zoon verzorgen indien hij zulks wilt, maar indien hij Moango niet kan genezen, zal hijzelf sterven !

— Heb je dat gehoord, blanke tovenaar ? Je kan nu beslissen !

De dokter bekeek de zwijgende en vijandige gezichten die hem aanstaarden een ogenblik. Hij zag ook de assegaaien en de kromme messen in de handen van de inboorlingen. Een heelkundige bewerking is steeds moeilijk, vooral dan daar te midden van de wildernis, waar men niet over al het nodige beschikt. De jonge dokter wist dat hij slechts één kans op tien had om de ongelukkige Moango nog te redden, maar hij meende dat het zijn plicht was die ene kans waar te nemen. Hij wist dat de tovenaar hem zou laten ombrengen, indien hij er niet in slaagde Moango te genezen.

— Ik aanvaard dit voorstel, zei hij luidop.

Inwendig dacht hij echter : Renaat, kerel, nu heb je je paspoort voor de eeuwigheid gevraagd ! Hij liet de jonge zieke naar zijn prauw brengen en drie uren nadien lag Moango op de operatietafel. Pater Bruckner hielp de dokter als anestesist. Beiden waren vastbesloten alles te doen wat mogelijk was om Moango te redden...

★

...RT VOOR DE EEUWIGHEID

GEILLUSTREERD DOOR FRED FUNCKEN

DE jonge neger ijlde heel de nacht. De lucht was vochtig en warm, de kleren plakten je aan het lijf. De twee Blanken verloren de zieke geen ogenblik uit het oog. Heel in de verte roffelde een tamtam en droeg het nieuws uit over een groot deel van het zwarte land : de blanke tovenaar beloofde de zoon van onze chef te redden. Indien de zoon van onze chef sterft, dan zal ook de Blanke sterven.

Tegen de morgen gaf de dokter zijn patient een inspuiting, daar de koorts nog steeds niet gezakt was. 's Middags sliep de zieke eindelijk rustig in en 's avonds laat werd hij pas wakker. Hij was kalm en had minder pijn. Hij vroeg te drinken. Pater Bruckner die bij de zieke waakte, gaf hem een kop geitenmelk. Moango dronk ze tot de laatste druppel. Hij glimlachte zwak.

— Oef ! zei toen Renaat Martens, er valt mij een pak van het hart. Ik heb de indruk dat die jongen buiten gevaar is. Was me dat een strijd, nietwaar pater ?

De pater knikte zwijgend. Twee dagen nadien kon Moango rechtop zitten in zijn veldbed en nog een paar dagen later deed hij reeds zijn eerste stappen. Hij was gered.

— Ziezo, zei de dokter, dat heb je dan weer achter de rug. Ik ook ! Je ziet nu wel dat de blanke tovenaars nog niet zo slecht zijn ! Je keert nu terug naar je dorp en je vertelt aan je vader en aan al je dorpsgenoten dat je genezen bent en dat de pater en ik je goed verzorgd hebben. Wat denk je ?

— Neen, blanke tovenaar, ik wens niet naar het dorp terug te keren, ik wil hier blijven ! Matoezee, onze grote tovenaar, is de kozijn van mijn vader. Indien mijn vader sterft zonder opvolger, dan wordt hij het opperhoofd van het dorp. Mijn vader is oud en Matoezee heeft er veel belang bij dat ik sterf. Hij haat mij, daarvan heb ik de bewijzen. Wanneer ik ginder terugkeer, zal hij mij doden. Ik wil hier blijven, blanke tovenaar !

— Goed, Moango, je kan nog blijven. Morgen ga ik naar het dorp en spreek met je vader. Ik zeg hem dat je genezen bent, maar dat je nog enkele weken bij mij wenst te blijven om het geheim van de Blanken te leren kennen, om op je beurt de zieken van je stam te kunnen verzorgen.

Die nacht schrok dokter Martens plotseling wakker. Het was net of hij hoorde stappen rond zijn huis. Hij trok haastig een paar kleren aan en liep naar de hut, waar Moanga was ondergebracht. De hut was leeg.

— Ik had ongelijk mij zo aan die jonge neger te hechten, zei hij. Hij heeft toch heimwee gekregen naar zijn dorp, naar zijn eigen mensen. Hij had toch wel afscheid van mij kunnen nemen... Waarom veranderde die jongen zo plotseling van gedacht ? Nu, morgen, ga ik naar Zobangi en dan kom ik wel te weten waarom hij het deed !

★

DE volgende morgen gleed Renaat Martens in zijn grote, lichte prauw over de stroom in de richting van Zobangi. De inboorlingen kwamen allen naar de oever gelopen. Zij riepen en huilden en zwaaiden dreigend met de armen.

— Waarom heb je mijn zoon niet meegebracht ? vroeg de oude chef.

— Je zoon ? Ik dacht dat die reeds hier was. Hij is helemaal genezen en heeft vorige nacht zijn hut verlaten.

— Die Blanke liegt ! schreeuwde tovenaar Matoezee. Moango is dood, hij stierf onder het tovermes van de Blanke. Vermits hij je zoon niet kon genezen, opperhoofd, zal hij sterven. Zo zijn wij overeengekomen ! Grijp hem !...

Martens had zich wel kunnen verdedigen, en twee of drie inboorlingen neerslaan, maar waartoe zou dat geholpen hebben ? De overmacht was immers te groot. Hij werd brutaal op de grond geworpen en de tovenaar zwaaide reeds met zijn enorm mes, toen van achter de hutten een kreet weerklonk.

— Wacht ! zei het opperhoofd en hij hield de opgeheven arm van de tovenaar tegen. Wacht, want dat is de stem van Moango !...

En inderdaad, iedereen zag nu de jonge neger. Hij liep niet, hij wankelde en sleepte zijn voeten moeizaam door het stof. Hij was zo uitgeput dat hij voor de voeten van zijn vader neerviel, met zijn twee handen drukte hij op zijn buik, die nog helemaal omwonden was.

— Doe de Blanke geen kwaad, smeekte hij. Hij heeft mij gered, hij heeft mij genezen. De blanke pater en de dokter waren zeer goed voor mij. Matoezee heeft mij vorige nacht tijdens mijn slaap ontvoerd. Hij bond mij aan een boom aan de rand van de rivier en hoopte dat ik daar door de krokodillen zou verslonden worden. Hij wou zich wreken op de blanke dokter en hem doden. Met mijn tanden heb ik de koorden doorgebeten en dan ben ik naar hier gelopen...

Er weerklonk een kort bevel en Matoezee werd gevangen genomen door de negers van de stam.

— Dank je, Moango, zei de dokter, dank je ! Maar het was gevaarlijk twee mijlen door de brousse te lopen. Daarvoor ben je nog niet sterk genoeg ! Het is een waar mirakel dat je onderweg niet neergevallen bent ! De jonge dokter en de neger omhelsden elkaar.

— Ik had de valsheid van Matoezee doorzien en ik wilde mijn redder op mijn beurt redden. Ik heb vertrouwen in de kracht van de grote, blanke tovenaar... Indien ik onderweg gevallen was, zou hij mij een tweede keer gered hebben !

Snel! Steeds sneller!

3. - DE WRAAK

TWEE mei 1953. [redacted] uur 56 G.M.T.!... Gedurende 30 sekonden rolt de « Comet » zo zacht als een grote, krachtige Amerikaanse wagen over de startbaan en stijgt dan de lucht in.

Enkele passagiers kijken naar de vlieghaven Dum-Dum van Calcutta, die nog slechts een stipje is. De andere reizigers staren in de verte. Donkere wolken stapelen zich tegen de blauwe hemel op, het onweer nadert vlug...

Misschien zijn sommige reizigers een ogenblik bang, maar hun angst is vast van korte duur, want zij weten immers dat de piloten van de « Comet » zeer bekwaam en ervaren zijn. Maar toch... Je kan nooit weten ! Het straalvliegtuig klieft met razende snelheid door de dikke, grijze wolken, die van lange, verblindende bliksemstralen doorzeefd worden.

Ver onder de « Comet » vluchten Kashir en zijn zonen voor het onweer en vinden een schuilplaats aan de rand van het dorp Jagagori. Even kijken zij naar omhoog en zien het wit glanzend vliegtuig door de zwarte wolken schieten. Zij bewonderen het... maar wat is dat ? Een lange vuurtong kronkelt rond het toestel dat zijn evenwicht verliest en in duizelingwekkende snelheid naar de grond toe duikt. De volgende dag vindt men de wrakstukken van de « Comet ». Al de passagiers kwamen om het leven.

Twee mei 1953 ! Twee mei 1952 ! Het is juist een jaar geleden dat de eerste « Comet » uit Engeland opsteeg en naar Zuid-Afrika vloog. Deze ramp was de eerste van een hele reeks zware ongelukken.

Een « Comet » stortte neer ter hoogte van het eiland Elba. Alle inzittenden verloren het leven. Zeven april 1954, op de lijn Rome-Kaïro, stortte weer een « Comet » neer. Geen overlevenden !

MEN kon niet langer aarzelen. Geen enkele « Comet » mocht nog opstijgen. Vijf duizend technici trachtten de fout in de « Comet » te ontdekken, want de onderzoekscommissies wilden de waarheid vernemen. Een « Comet » werd aan een geweldige lucht- en waterdruk onderworpen en dit gedurende maanden... Ten slotte brak de romp. Men was er thans zeker van dat de romp van de « Comet » versleten was en scheurde na 3.000 uren vlucht... Drie duizend uren was precies het aantal uren gevlogen door de drie neergestortte « Comets ». Deze straalvliegtuigen stortten neer, omdat zij doodgewoon versleten waren. Door de wrijving en de geweldige druk uitgeoefend op het aluminium van de romp, versleet die heel vlug en sprong uiteen.

De « Comet I » betaalde als eerste commercieel straalvliegtuig een hoge tol...

EEN verbeterde uitgave van de « Comet » zal echter spoedig door het luchtruim klieven. [illegible] zullen niet de enigen zijn, want in de Verenigde Staten bouwde men reuzen van 100 ton, nl. de « Boeing 707 », die New York-Parijs aflegt in de rekordtijd van 6 uur !

DE Fransen en de Russen hebben voorsprong genomen. De Franse « Caravelle » kruist de verbazingwekkende « Tupolev 104 », die op grote hoogte vliegt en waarin de passagiers zuurstofmaskers krijgen.

Wij zijn er bijna zeker van dat de Amerikanen hun « Boeing 707 » zullen voorzien van een hypermoderne roomijsmachine ! Lach niet, want de « Nautilus », de eerste duikboot met atoom, heeft roomijs aan boord !

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

In het bureau van de sheriff staan nu twee Kid Ordinns die op elkaar gelijken als twee druppels water...

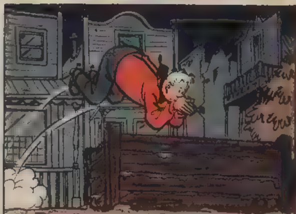

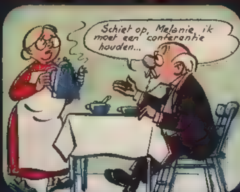

(Wordt voortgezet.)

Onze tekenfilm voor alle jongens van

De VERSTROOIDE PROFESSOR

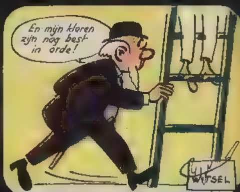
door A. WEINBERG

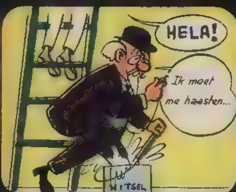

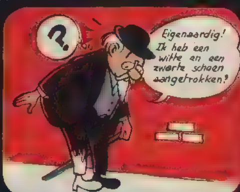

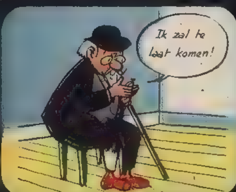

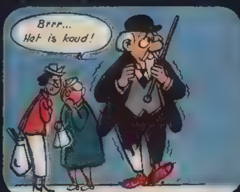

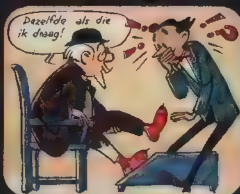

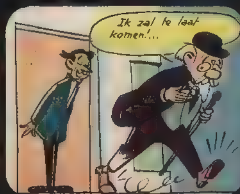

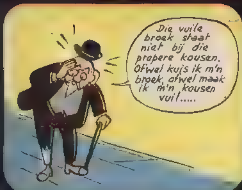

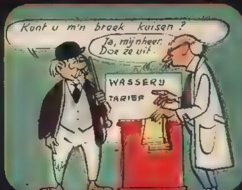

Die vuile broek staat niet bij die propere kousen. Ofwel kuis ik m'n broek, ofwel maak ik m'n kousen vuil!.....

Kunt u m'n broek kuisen?
Ja, mijnheer. Doe ze uit.
WASSERIJ
TARIEF

En natuurlijk...
M'n conferentie...

?

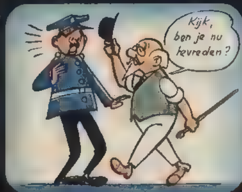

PRIIIIII

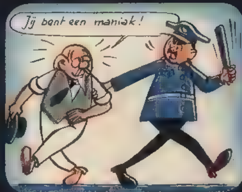

De professor!
Waar?

KLEERMAKER
Altijd verstrooid, nietwaar, professor?
Ik! Helemaal niet!

Geef de professor een broek.
Ja... hm... Ja!

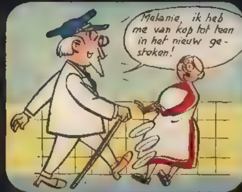

Ze is geknipt voor u, mijnheer!
Mijn taak is volbracht!

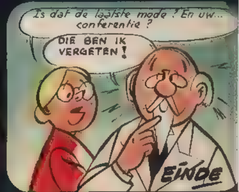

Kijk, ben je nu tevreden?

Jij bent een maniak!

Geef de professor een vest!
Ja, natuurlijk!
Wat wilt u eigenlijk?

En even later...
Een rare klant!
MIJN PET!

Melanie, ik heb me van kop tot teen in het nieuw gestoken!

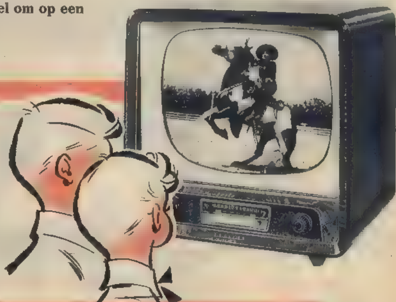

Is dat de laatste mode? En uw... conferentie?
DIE BEN IK VERGETEN!
EINDE

...en nog zoveel andere helden, die je bewondert. Elke dag kun je met de televisie boeiende vertoningen volgen: sportreportages, cirkus, toneel, leerzame films en de aktualiteiten, de nieuwsberichten in beeld voor wie het interesseert.

Op het scherm van een PHILIPS televisietoestel — het laatste woord van de technische volmaaktheid — verschijnt het beeld zo scherp, zo zuiver, zo ècht, dat je werkelijk de indruk krijgt, dat je er bij bent.

De Televisie is het beste middel om op een aangename wijze wat te leren!

Beste Vrienden,

MAAKT KENNIS MET DE TV!

PHILIPS biedt U **GRATIS** een mooie leerrijke brochure aan: "MOEST U DE TELEVISIE HEBBEN". U hoeft ze maar met een postkaart aan te vragen aan PHILIPS-TELEVISIE
Anderlechtstraat, 37,
BRUSSEL

PHILIPS... de pionier van de Televisie!

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ZE HEETTEN ALLE DRIE ANTONIUS

ZE heetten alle drie Antonius doch meer dan dan de naam hadden ze niet met elkaar gemeen. De eerste Antonius was een kalm, rustig en vredelievend man. De tweede, Marcus Aurelius, was niet alleen een intelligent, wijs en bedachtzaam heerser maar ook een groot denker. De derde Antonius was een mengsel van Nero en Caligula met de zeden van een worstelaar en berucht om zijn wreedheid. Aan die Antonius waren de Romeinen erg geschoren...

1. — ANTONIUS DE VROME

KEIZER Hadrianus duidde de kalme, vredelievende Antonius als zijn opvolger aan. Men noemde hem « Pius » omdat hij zachtaardig en vroom was. Hij duldde geen onrechtvaardigheid, verdroeg niet dat men slaven mishandelde, hij hield van de dieren en van het buitenleven. Hij was onbaatzuchtig en bevorderde de algemene welstand.

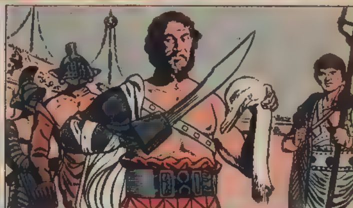
2. — DE VREDE

ANTONIUS regeerde rustig en rechtvaardig gedurende drie en twintig jaar. Hij verafschuwde de oorlog en zorgde voor een degelijke organisatie van het rijk. Iedere medaille heeft een keerzijde, ook deze. De Romeinse legioenen namen het wat makkelijker op, de tucht ging er uit en Rome verzwakte zonder dat niemand er zich rekenschap van gaf.

3. — MARCUS AURELIUS

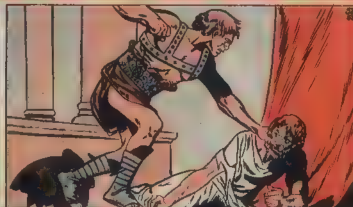

ALS opvolger koos Pius de intelligente stoïcijnse filosoof Marcus Aurelius. Hij was een groot denker en wat meer is, hij leefde volgens zijn teoriën : eenvoudig en matig. Zijn beroemdste werk is « Gesprekken met zichzelf ». Hij was werkelijk een edel en goed mens. Marcus Aurelius die van de meditatie, de eenzaamheid en de stilte hield moest zijn rijk tegen de Germaanse Marcomannen verdedigen. Hij verloor daarbij echter zijn sereniteit niet. Marcus Aurelius stierf te Wenen in 180. Rome treurde over de dood van zijn keizer-filosoof. Iedereen was er zich van bewust dat er met hem een waarlijk groot man was heengegaan.

4. — DE DERDE...

MARCUS AURELIUS had waarlijk geen geluk (en de Romeinen ook niet !) met z'n zoon, Commodus, die hem opvolgde als keizer. Hij was negentien jaar, had spieren als een worstelaar en droomde ervan « een nieuwe Hercules » te worden. Hij speelde daarom voor gladiator en stond zevenhonderd maal als zwaardvechter in de arena. Hij zag graag bloed vloeien en op zekere dag dreigde hij alle senatoren de hals over te snijden. Een fijne keizer !

5. — LOONTJE KOMT OM Z'N BOONTJE

DE ene samenzwering kwam na de andere tot stand en ten slotte moest Commodus zijn heil zoeken bij z'n vrienden, de gladiatoren. Z'n vijanden slaagden er toch in hem de giftbeker te doen drinken. Hij stierf niet. Men betaalde dan een reus van een dierenbevechter om de keizer te doden, dat gelukte na een hardnekkige worsteling in het jaar 192. (Wordt voortgezet.)

Harald de

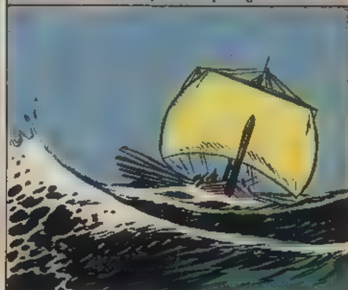
Thorer wenst zijn broer Harald te redden en tracht daarom een wig te drijven in de vloot van de verrader Snorri...

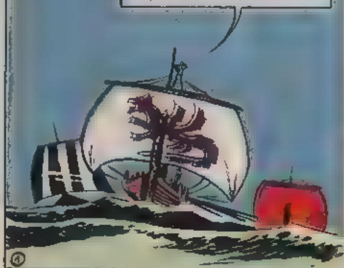

(1) Nederzetting gesticht door Erik de Rode.

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

(Wordt voortgezet.)

DE CHINESE DOOLHOF

Buster Webb en Vernon werden opgesloten aan boord van het jacht van Li-Fang. Zij konden echter uit hun cel ontsnappen en pogen nu ook prof. Bramberger te bevrijden...

Roman van Y. DUVAL — *Geïllustreerd door Aidans*

EEN HARDE STRIJD

MET de revolver in de vuist slopen Buster Webb en Bill Vernon uit hun cel. Forester, die er precies niet uit zag alsof hij naar de kermis ging, volgde schoorvoetend. Gelukkig was de gang donker en verlaten. Dank zij de sleutels van Jim Bratt konden zij de oude professor bevrijden, die gelukkig was hen zo vlug weer te zien. Hij had de sandwiches, die men hem gebracht had, niet eens aangeraakt en Forester speelde ze gulzig naar binnen.

— Nu je enigszins op krachten gekomen bent, kunnen we gaan, zei Vernon. Zodra het zwarte jacht buiten de territoriale wateren is, hebben we weinig of geen kans meer op slagen.

HEB je er al over nagedacht dat er ten minste vijftien man aan boord zijn? vroeg de professor. Is het wel mogelijk hen te overmeesteren?

— Het geluk is voor de durvers, antwoordde Buster. Kom, volg ons. Vernon, die gewapend is, dekt de achterhoede. Wanneer we vaste voet krijgen op de kampanje, zijn we meester van het schip. Het is nog beter een dwaasheid te wagen dan zich zo domweg te laten neerschieten!

Langzaam en voorzichtig gingen ze achter elkaar door de donkere gang en klommen de trap op die naar de kampanje leidde. Buster riskeerde een oogje.

— De roerganger en de officier van wacht, fluisterde hij. Prachtig! De anderen zijn dus bij de machines of slapen. We moeten langs de reddingssloep kruipen, die links van ons ligt.

Heel omzichtig slopen ze naar de kampanje toe. Eens bij de glazen deur die de stuurkajuit afsloot, sprong Buster op, opende bliksemsnel de deur en stormde, gevolgd door zijn gezellen, binnen.

— Laat het roer los en handen omhoog! beval Buster.

De twee zeelui begrepen onmiddellijk dat het hier niet om een grapje ging en al vloekend gehoorzaamden zij.

— Professor draai het roer om, beval Vernon. We moeten zo vlug mogelijk weer naar de kust. Forester, tast die twee heren af. Ze hebben beslist een revolver bij die ons te pas zal komen, we hebben geen wapens te veel.

Met enkele hijstouwen werden de roerganger en de officier stevig gebonden en met een prop in de mond in een hoek gelegd.

— Pas goed op, jongens! Die bruuske koerswending werd beslist opgemerkt door de overige leden van de bemanning. Ze zullen onmiddellijk reageren. Als ik me niet vergis is dit de knop van de grote schijnwerper. Ja, inderdaad. Ik sein onmiddellijk een S.O.S. met lichtstralen. Als we geluk hebben, worden ze opgevangen door een boot van de kustwacht of een vissersloep.

Nauwelijks echter had Vernon bij middel van lange en korte lichtbundels zijn S.O.S. enkele malen uitgezonden, of daar zoefden reeds een hele reeks kogels en al het glas van de stuurkajuit viel rinkelend neer.

— Werp jullie op de grond, riep Buster. Verdraaid! Het was te mooi om te blijven duren. Ze hebben de grote Jim waarschijnlijk gevonden en beschieten ons nu. Zet u op de knieën om het roer te houden, professor. Zoek dekking, Vernon!

Maar Bill Vernon liet zich door niets van de wijs brengen en zond zijn noodseinen regelmatig en zonder onderbreking uit. Plotseling vloog het glas van de schijnwerper aan stukken. Nu floten de kogels van de automatische pistolen langs alle kanten. De vier gezellen hadden een schuilplaats gevonden waar ze min of meer veilig waren voor het glas, maar waar de wind vrij spel had. Af en toe waagden Vernon en Buster een oogje en vuurden. Ze moesten hun munitie sparen maar toch moesten ze het de vijand duidelijk maken, dat hij warm zou onthaald worden indien hij het waagde een stap te naderen...

— We zullen er het leven bij inschieten, zuchtte de oude Forester, die met het hoofd in de handen tegen een pak koorden gedrukt lag. Indien de bandieten allemaal tegelijk op ons afkomen, zijn we er aan.

— Ja, fluisterde Vernon in het oor van Buster, als we niet van buiten af geholpen worden, schieten we er het hachje bij in.

— Neen, zei Buster, en klemde de tanden op elkaar. Ik heb een idee dat ons nog enkele minuten uitstel verleent. Laat me begaan!...

Hij greep een bus benzine, stak ze open met zijn boerenmes, opende de deur, kroop plat op zijn buik vooruit en gooide de bus een eind van zich af. Toen hij meende dat er genoeg benzine uitgestroomd was, knipte hij zijn briquet aan, stak het vuur aan z'n zakdoek en wierp die in de benzine. Een sekonde later scheidde een muur van vlammen en rook de kampanje van de aanvallers...

— Bravo! riep Bramberger. De wind komt uit de goede richting

en jaagt het vuur naar onze vijanden toe. De kust is nog niet in het gezicht, maar het is best mogelijk dat men de vlammen van heel ver zien kan. Het is nog donker.

★

ER werd nu praktisch niet meer geschoten. De benzine brandde en verteerde op de stalen brug, het vuur verminderde ziender-ogen...

— Vervloekt ! riep Vernon. De machines zijn stilgelegd. De boot danst als een notedop en de stroming zal ons weer naar hoge zee voeren... Al onze inspanningen waren tevergeefs !

— Neen ! Kijk ! schreeuwde Buster Webb plotseling... [redacted] vergis me niet, ginds komt een jacht met grote snelheid naar ons toe gestevend !

— Een boot van de kustwacht, bevestigde Vernon. Goddank ! Het vuur is bijna gedoofd, de bandieten kunnen ons opnieuw beschieten...

Ze verschoten hun laatste kogels om de bandieten op afstand te houden tot enkele politiemannen in uniform aan boord van het zwarte jacht sprongen. Bill Vernon verklaarde hen in het kort wat er aan de hand was. De bandieten, die zich verscholen hadden in het ruim, werden een na een opgepikt. Ze boden geen weerstand meer want ze zagen in dat zulks totaal nutteloos was.

— Een prachtige vangst, commissaris, zei de bevelvoerder van het politiejacht, toen de bandieten allemaal aan dek stonden en alles klaar was om hen aan boord van het politiejacht over te brengen.

— Ja, en dat is de gevaarlijkste van allemaal, zei Vernon en wees naar de kleine Chinees. Deze was ondoorgrondelijk als altijd.

Hij glimlachte slechts even. Toen Bill Vernon zich echter had omgekeerd, bewoog Li-Fang even de arm en uit zijn mouw viel een van de messen die hij zo meesterlijk hanteerde...

— Pas op, Bill ! schreeuwde Buster, en deed een geweldige sprong in de richting van de spion. De schouder van Bill raakte de kleine Chinees vlak in de maagstreek zodat deze kreunend neerviel. Buster Webb draaide de pols van Li-Fang om en het mes viel op de grond. Dan trok Webb de kleine Chinees overeind en bulderde :

— Je verdiende dat ik je zou verpletteren ! Je bent machteloos, Li-Fang, je wordt uitgeleverd aan het gerecht en je zult moeten boeten voor je misdaden.

— Dank je, Buster, zei Vernon, en ziehier mijn geschenk voor je.

Met deze woorden overhandigde Vernon aan Buster een klein rond voorwerp : de medaille van de Federale Politie met de arend van de Verenigde Staten en de drie letters : F.B.I.

— Wat ? stamelde Webb. Meen je dat ernstig ? Neem je me op ?

— Ja, ik neem je op in onze rangen, antwoordde Vernon, en de check van 25.000 dollar krijg je ook. Je hebt hem dubbel en dwars verdiend vermits je je weg vond in dit Chinees Doolhof en dat was, geloof me vrij, lang niet zo makkelijk !

E I N D E

VOLGENDE WEEK
EEN NIEUW ROMAN :

KOP OF LETTER

Tekst van M. Philippe
Geïllustreerd door R. Reding

GOED nieuws voor de verzamelaars van de kunstreproducties !

De KUIFJE'S BON biedt je zijn eerste album aan DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST dat 30 chromo's kan bevatten. Bij iedere chromo staat er een korte, boeiende tekst en een fijn verguld lijstje verhoogt nog de waarde van iedere reproductie. Het album laat je toe de kunstreproducties te klasseren naar eigen smaak en voorkeur.

Met zijn [redacted] kunstreproducties is dit album een zeer waardevol bezit.

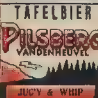
JE VINDT DE KUIFJE'S BONS OP VOLGENDE PRODUKTEN :

ONZE GESCHENKEN

De Aardrijkskunde van België : De eerste collectie presenteert je in prachtige kleurfoto's de bodem, de waterlopen, de landschappen, de landbouw van ons land. Deel I : [redacted] reeksen van 10 chromo's.

De tweede collectie presenteert je een volledige studie over de rijkdommen van ons land : handel, nijverheid, verkeerswegen, enz. 8 reeksen van ieder 10 chromo's zijn beschikbaar.

Afzonderlijke chromo's zijn verkrijgbaar in ruil voor
5 punten per chromo (7 x 9);
10 punten per grote chromo (9x12).
Wie in een keer 30 grote chromo's van een album bestelt, zal ze voor 200 punten krijgen.

Afdrukplaatjes Kuifje : [redacted] beschikbare reeksen. **Per reeks** 50

Briefpapier Kuifje :
Omslagen van 10 versierde omslagen en bladen. **Per omslag** 100

Kuifje's chromo's van de collectie ZIEN EN WETEN :

Vliegtuigen (Oorsprong tot 1914). — De geschiedenis van de pioniers van de luchtvaart. 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat.

Vliegtuigen (Oorlog 1939-1945). — De vliegtuigen van de geallieerden en de beroemdste types van de Duitse luchtmacht. 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat.

Automobiel (Oorsprong tot 1900. — De stoomdiligences, de eerste explosiemotors, de geboorte van de auto. 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat.

Marine (Oorsprong tot 1700). — De geschiedenis van de scheepvaart, van het primitiefste vlot af tot de statige zeilschepen van de XVII[e] eeuw, 10 reeksen.

Luchtschepen — 4 reeksen verkrijgbaar. **Per reeks** 100

De Meesterwerken van de Schilderkunst : Verkrijgbaar : tien mappen met elk 5 prachtige kleurreproducties (21 x 27 cm). **Per map** 200

Portefeuille Kuifje 200
Portemonnaie Kuifje 200
Kuifje's puzzle in karton 200
Ganzenspel Kuifje-Bobbie 200
Kuifje's puzzle op hout 500

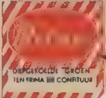

GESCHENK : VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE — DIENST T. — Lombardstraat, 24, Brussel
OF RUIL ZE IN EEN WARENHUIS « A L'INNOVATION »

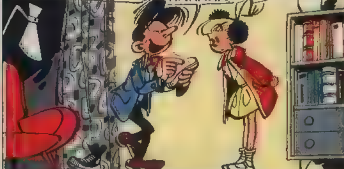

Ton en Tinneke

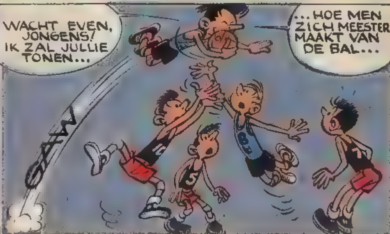

DOOR Franquin

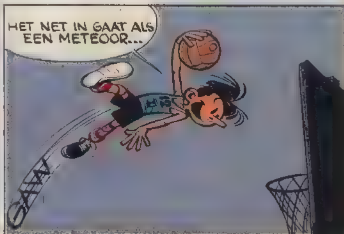

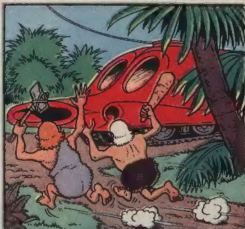

De GROENE SPLINTER

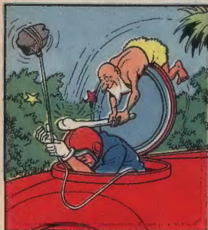
TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De drie dwergen bespieden Müller en Northon met het inzicht hen onverwachts aan te vallen...

(Wordt voortgezet.)

DIT zijn de beste vrachtwagenbestuurders van Frankrijk. Bijna in alle provincies van Frankrijk hadden zeer moeilijke wedstrijden plaats voor bestuurders van vrachtwagens. De 110 beste moesten ten slotte te Parijs een staaltje van hun kunnen tonen en de overwinnaars waren Jacques Leclerc, van Rouen (links op de foto) en Paul Teil van Saint-Etienne. De eerste is 30, de tweede 26 jaar oud. Wanneer zij met hun zware en kostbare lading honderden, ja duizenden kilometers afleggen achter het stuur van een zware vrachtwagen mag de baas op z'n twee oren slapen; die kerels kennen hun stiel!

IN WENEN WORDT MEN VERWEND

DE inwoners van de walsenstad die aangesloten zijn bij het telefoonnet worden werkelijk verwend. Willen ze de laatste beursnoteringen kennen, dan vormen zij het nummer B 27540. Hebben zij belangstelling voor de laatste sportuitslagen, dan nemen zij het nummer A063. Het nummer A061 dikteert heel de dag teksten ten gerieve van al wie stenograaf wil worden. De brave kinderen draaien het nummer A060 en zij horen een lieve stem een boeiend sprookje vertellen. En dan heb je nog het nummer B 34504, dat heel de dag de « la » aangeeft voor de muzikanten.

« Mein Liebchen, was willst du noch mehr? » zou men aan de overkant van de Rijn zeggen!

DE POS

HEEFT GULLIVER GELEEFD?

ENKELE historici kwamen na veel opzoekingen tot de konklusie dat de grootste man, die in Engeland heeft geleefd een zekere Daniel Lambert was. Hij leefde in de XVIIIe eeuw. Hij was vijfmaal zo groot dan een gewoon mens. Zijn benen alleen waren zo groot als het lichaam van een volwassen man. Toen hij stierf vond men geen dragers genoeg om zijn kist te torsen. Die Daniel Lambert was dus een Gulliver, maar zouden onze historici zeker zijn van hun zaak?

IETS VOOR DE VIRTUOZEN

MEN verkoopt in de Verenigde Staten thans platen van beroemde concerti van Mozart, Vivaldi, Bach, Beethoven, enz..., enz..., gespeeld door een goed orkest maar ZONDER SOLOPARTIJ. Wie zo'n plaat koopt is natuurlijk zelf virtuoos en speelt de solopartij. Dit initiatief werd genomen om jonge pianisten, violisten, enz..., aan te moedigen en hen te helpen bij hun studies.

DRUK OP DE KNOP

NAAR wij vernemen kregen twaalf steden van Amerika winkels waar je alles kunt krijgen met een druk op de knop. Dank zij een combinatie van elektrische installaties en een lopende band, kunnen de klanten de artikelen die zij willen kopen uitkiezen. De klant ontvangt automatisch een bonnetje, alles wat hij gekocht heeft reist automatisch naar de kassa, wordt ingepakt en men hoeft nu nog slechts te betalen. In 30 sekonden kan men 60 artikelen uitkiezen, betalen en laten inpakken. Heeft de huisvrouw geen tijd om daaraan 30 sekonden te besteden, dan schrijft zij thuis alles op een speciale kaart. Deze kaart wordt nu in de winkel in een machine gestopt en deze machine zorgt nu voor het uitkiezen en het inpakken. Zij hoeft dan nog slechts te betalen en dat gaat jammer genoeg niet door een druk op de knop...

NIEUWS IN

● De U.S.A. kent weer een nieuwigheid: de « scento-vision ». Wat dat vreemd ding wel mag zijn? Tijdens de projectie van een film worden in de zaal « geuren » verspreid die korresponderen met iedere sekwensie van de film. Voilà, dat is « scento-vision »!

● Negentig jaar worden is een mooi ding, maar op deze leeftijd nog je ouders hebben is iets anders! Een

— Deze grond is de uwe, zodra u hem ontbost hebt!

NOG STERKER DAN PENICILLINE!

EEN recente ontdekking zal wellicht het ernstig probleem van de weerstand van de microben aan de antibiotica, dat de geneeskundige wereld sedert lang dwars zit, oplossen. Alexander Fleming heeft, zoals je weet, in 1938 de penicilline gevonden. Penicilline wordt veel gebruikt in de geneeskunde maar sommige bacteriën gewennen er zich aan en kunnen, na een tijd, met sukses weerstand bieden. Thans werd het albamycine ontdekt, een nieuw antibiotica dat de bacteriën die weerstand bieden aan de penicilline doodt. De mens verdraagt het albamycine goed en de zieke kan het langs de mond nemen wat in vele gevallen een voordeel is.

HET KORT

inwoner van Goa, die negentig jaar is, verloor zo pas zijn moeder in de leeftijd van 116 jaar!

● De eerste draagbare elektrische schrijfmachine kwam op de markt. Ze weegt 10 kg en kost ongeveer 10.000 Belgische frank.

● Loodblokken verschillende honderden kilo's zwaar werden op Groenland ontdekt. Men vraagt zich af waar die vandaan komen?

DE DASSAULT «ETENDARD IV» 1.350 KM PER UUR

DE « Etendard IV » is de jongste straaljager, gebouwd door Marcel Dassault, in de fabrieken van Bordeaux-Mérignac. De beroemde vliegtuigbouwer en zijn zoon Serge presenteerden zo pas dit nieuw supersonisch toestel, dat de vorm heeft van een degen. De « Etendard IV » wordt gebruikt als taktisch toestel voor het landleger en kan eveneens door de marine ingezet worden. Het is uitgerust met een reaktor die een stootkracht heeft van 3.500 kg en bereikt een snelheid van 1.350 km per uur.

ZEG HET MET EEN PLAATJE

VOOR six pence kan men in Groot Britannië een boodschap laten opnemen. Je steekt dit plaatje doodgewoon in de bus gelijk een brief. De bestemmeling zet het plaatje op (in plaats van je brief te lezen) en hoort nu wat je hem te vertellen hebt. Het gaat vlugger als een brief te schrijven, maar het kost wel wat duurder!

MET PIJL EN BOOG

DE piloten van de straalvliegtuigen gestationeerd nabij Chicago hebben af te rekenen met boosaardige vijanden. Onmogelijk? Toch wel, en deze vijanden... zijn de kinderen uit de omgeving. Op het ogenblik dat de piloten landen, worden zij door de bengels van Chicago met pijlen bestookt!

ER IS TOCH IETS GOEDS AAN DE TV

GELOOF je het niet? Luister dan even. Een dame van Exeter was het beu, dat haar man iedere avond op het televisiescherm zat te kijken en daarom besloot zij 's avonds lessen in vreemde talen te volgen. Je ziet, dank zij de televisie... leert men talen!

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

VERGETEN EN VERGEVEN

10 JA: Indien je werkelijk kunt vergeten en vergeven zoals de antwoorden, die je op de test gegeven hebt, het uitwijzen ben je een flinke kerel. Vergeten is in deze zaak meestal het moeilijkst. Het is zo menselijk een stukje wrok in zijn hart te bewaren. Geen wrok koesteren is heel mooi, maar het kwade met het goede vergelden is nog véél beter!

VAN 7 TOT 9 JA: Je vergeeft alhoewel je dit soms veel moeite kost. Wie niet kan vergeven verdient ook niet dat men over zijn schuld zand strooit. En wie maakt er al eens geen fout?

VAN 4 TOT 6 JA: Het is je makkelijker aan de ene te vergeven dan aan de andere. Het is een kwestie van sympatie. Bedenk dat je zo misschien onrechtvaardig bent.

VAN 1 TOT 3 JA: Waarom wil je dat men jou vergeeft zo je dit zelf niet, of heel moeilijk kan?

0 JA: Je kan niet vergeten of vergeven? Je moet het leren, beste vriend, want het zal je ongelukkig maken. Heb je niet graag dat men, wanneer je een fout maakt, die onmiddellijk of zo vlug mogelijk vergeet en er niet meer over praat? Bedenk dat het voor anderen precies eender is. Doe je best te vergeten en vergeven, je zal veel gelukkiger zijn.

KLEINE HOENTJES WORDEN GROOT

OM goed te zijn voor de braadoven moeten de hoentjes ten minste twaalf weken oud zijn en anderhalve kilo wegen, d.w.z. dat ze op die korte tijd twaalf pond voedsel moeten opeten. Amerikaanse experten hebben thans een voedsel samengesteld waarbij het kuikentje nog slechts acht weken te leven heeft en slechts drie pond voedsel moet verorberen. De experten mengen het gewone kippenvoer met antibiotica (zoals penicilline), hormonen, vitaminen B12 en... arsenicum. Zo op het eerste gezicht zeggen gebraden hoentjes met arsenicum ons niet veel, we hadden graag dat de experten er eerst van proefden!...

Het weekblad « KUIFJE » : 11° jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

DEVEA

Publiciteit : PUBLI-ART

27-12-56

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Zonnebloem heeft waarachtig een zonderlinge bui: hij komt op rolschaatsen naar de ontbijttafel!

(1) Zie "Het Gebroken Oor" (2) Zie "De Zeven Kristalbollen"

(Wordt voortgezet.)